

Dosarul nr. 1re-156/2022

1-22056017-01-1r/e-19122022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, declarat de condamnatul

Prisacari Ion Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.04.2022-02.06.2022
2. instanța de recurs: 30.06.2022-05.10.2022

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 02 iunie 2022, Prisacari Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar în baza art. 78 alin. (2) și 79 Cod penal, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Prisacari Ion a fost condamnat pentru faptul, că fiind deținătorul permisului de conducere cu nr. xxxxx, categoria B, dându-și seama de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului de alcool, la 12.04.2022, în jurul orei 14:50, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se la volanul automobilului de model "Ford Escort", cu n/î XXXXX, deplasându-se în localitatea Voloave, Soroca, a fost stopat de către colaboratorii de poliție, fiind bănuit de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, din care motiv a fost supus testării alcoolscopice cu alcotesterul "Drager", stabilindu-i concentrația de alcool în aerul expirat de 0,77 mg/l, care conform art. 134¹² alin.(3) din Codul penal, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu calificativele *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs procurorul, cu solicitarea casării acesteia și pronunțarea unei noi soluții, prin care inculpatul Prisacari Ion să fie condamnat în

baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind aplicarea neîntemeiată de către instanța de fond, a prevederilor art. 79 Cod penal, neconstatându-se careva circumstanțe excepționale, astfel inculpatul primind o pedeapsă neproportională celor comise și urmărilor produse. Totodată, invocând caracterul formal al căinței inculpatului în cele săvârșite, fiind exprimată exclusiv în scopul atenuării pedepsei ce urma a-i fi stabilită, ultimul neconlucrând cu organul de urmărire penală, încercând să împiedice stabilirea tuturor circumstanțelor cauzei și să evite atragerea sa la răspundere penală, astfel, neconștientizând pericolul acțiunilor sale infracționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, recursul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței în latura pedepsei penale și pronunțarea în această parte a unei soluții noi, după cum urmează: Prisacari Ion Xxxxx se consideră condamnat pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 140 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de conducere a mijloacelor de transport.

5. În motivarea soluției instanța de recurs a menționat, că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpatul Prisacari I. în corespundere cu alin. (3) a respectivei norme, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia a recunoscut în totalitate fapta indicată în rechizitoriu (f. d. 72).

Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpat, cu includerea ei în conținutul procesului verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția lui pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei principale, instanța a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75 Cod penal și în special 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ce-i determină scopul și criteriile generale de individualizare, corect reținându-i rolul preventiv serios pentru corectarea făptuitorului și restabilirea echității sociale, precum și pentru săvârșirea de noi infracțiuni din partea lui și a altor persoane, inclusiv ținându-i cont de personalitatea acestuia ce este la prima abatere de legea penală (f. d. 31), săvârșind o infracțiune din categoria celor ușoare, iar pentru, că a acceptat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, și a prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, beneficiind de reducerea limitelor pedepsei.

Cât privește neaplicarea pedepsei complementare obligatorii, instanța de recurs a reținut caracterul ei nemotivat și neargumentat, contrar împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept a cauzei, lipsind circumstanțe excepționale, ce ar permite aplicabilitatea prevederilor art. 79 Cod penal.

Pe când, împrejurările cauzei reținute în sentința instanței de fond privind neaplicarea pedepsei complementare prin intermediul art. 79 Cod penal, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale, ieșite din comun, ținând cont de

împrejurările comiterii faptei, manifestate prin conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică punând în pericol siguranța traficului rutier, precum și a altor persoane, iar recunoașterea vinovăției, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, lipsa antecedentelor penale și contravenționale, aflarea la întreținerea lui a mamei sale, activând în altă localitate decât cea în care locuiește, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general, ele fiind luate în considerație la aplicarea dispozițiilor alin. (8) art. 364¹ Cod penal.

Cu atât mai mult, interzicerea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică este strict stipulată în Regulamentul circulației rutiere, formând, în dependență de gradul de ebrietate, contravenție sau componentă de infracțiune, ce sunt sancționate de legea contravențională și cea penală, împrejurare despre care inculpatul cunoștea cu bună seamă și care nu l-a oprit de la comiterea faptei prejudiciabile.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a menționat, că deși componenta art. 264¹ alin. (1) Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatarei mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

De aceea atragerea inculpatului la răspunderea penală în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complementare, obligatorii, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.

6. Decizia instanței de recurs este contestată cu recurs în anulare de către condamnatul Prisacari I., care solicită admiterea acestuia, cu rejudecarea cauzei și anularea deciziei instanței de recurs.

În motivarea recursului în anulare invocă:

- instanța de fond corect a stabilit pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 78 alin. (2) și 79 Cod penal și anume fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, deoarece în cazul în care articolul art 78 alin. (2) și 79 Cod penal este stipulat în Codul penal, ultimul urmează a fi aplicat;

- este posibil de stabilit pedeapsa cu aplicarea art. 78 alin. (2) și 79 Cod penal, fără anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- instanța de fond corect a stabilit posibilitatea aplicării art.79 alin.(1) Cod penal;

- în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, poate fi înlăturată;

- analizând în ansamblu împrejurările cauzei și ținând cont de persoana celui vinovat, de faptul că, ultimul anterior nu a fost condamnat, a săvârșit pentru prima

dată o infracțiune ușoară, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, a fost de acord cu executarea pedepsei prin muncă neremunerată în folosul comunității, a recunoscut vinovăția și se căiește sincer în cele comise, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, de circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității fără anularea dreptului de conducere mijloace de transport;

- de către Curtea de Apel Bălți nu s-a luat în calcul faptul că, este unicul întreținător al familiei, are la întreținere mama (tata este decedat), care nu dispune de un loc de muncă, activează în calitate de infirmier SAMU Soroca, iar mijlocul de transport de care dispune este unica posibilitate de a se deplasa de la domiciliu din s. Voloave la serviciu în mun. Soroca, iar munca prestată, este unica sursă de întreținere, potrivit cazierului contravențional nu a fost sancționat niciodată contravențional pentru încălcarea Regulilor circulației rutiere.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În dispoziția art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speța supusă judecării, din conținutul recursului în anulare declarat, se constată că autorul acestuia solicită casarea deciziei instanței de recurs adoptată la caz și anularea acesteia, deoarece consideră că prima instanță corect a stabilit pedeapsa cu aplicarea art. 78 alin. (2), 79 Cod penal, fiind indicat că instanța de recurs nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei și în cele din urmă recurentul neinvocând nici un temei din cele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează, că prevederile alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare

este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs în anulare specifică, că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În conformitate cu art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele citate la textul recursului declarat, se constată că recurentul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea anulării deciziei instanței de recurs sau un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Deci, se constată că autorul recursului în anulare nu a respectat cerințele legale și a neglijat prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală - cea mai esențială cerință față de recurs, neinvocând concret unul din temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, conținutul acestuia și argumentarea din punct de vedere al problemei de drept, ce este incidentă cauzei și dacă aceasta are importanță pentru jurisprudență.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că recursul în anulare declarat de către condamnatul Prisacari I., este motivat prin prisma dezacordului cu pedeapsa aplicată, fapt ce nu constituie temei pentru recurs în anulare, în sensul dispoziției stipulate la art. 453 Cod de procedură penală. Astfel, recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al condamnatului cu circumstanțe în fapt și în drept, ce le-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul penal remarcă acel fapt, că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt. Dezacordul cu pedeapsa complementară aplicată, nu se încadrează în art. 453 Cod de procedură penală.

Învederând cele menționate, Colegiul penal consideră, că argumentul invocat de condamnatul Prisacari I. în recursul în anulare, privitor la faptul că, ținând cont de circumstanțele atenuante stabilite, pedeapsa complementară poate fi înlăturată, a

constituit obiect de discuție în instanța de recurs, și asupra căruia această instanță judecătorească s-a expus corect și argumentat, iar critica invocată la aceste aspecte nu se circumscrie temeiurilor de declarare a recursului în anulare, prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală.

În temeiul celor expuse și întrucât recurentul a formulat recursul în anulare cu încălcarea prevederilor art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, se va impune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și (3), 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Prisacari Ion Xxxxx**, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 23 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie